

ДО 90-РІЧЧЯ МИКОЛИ ПЕТРОВИЧА ЩЕРБАКА

16 вересня 2014 року виповнилося 90 років від дня народження видатного українського вченого-геолога, академіка НАН України, Миколи Петровича Щербака, двічі лауреата Державної премії України в галузі науки і техніки, доктора геолого-мінералогічних наук, професора. Уся трудова діяльність Миколи Петровича (більше 67 років) була пов'язана з геологічною галуззю. Більше 30 років ювіляр очолював відомий світовому геологічному товариству Інститут геохімії, мінералогії та рудоутворення НАН України.

Народився Микола Петрович у с. Савинки Палавського району Саратовсь-

кої області. Після закінчення середньої школи навчався в Донецькому політехнічному інституті. З 1947 року працював в Микитівській геологорозвідувальній партії тресту "Артемгеологія", а з 1948 року – старшим геологом Північно-Східного управління Міністерства геології СРСР, де очолював кілька геологічних партій. У 1955 році Микола Петрович повернувся в Україну і працював на посаді наукового співробітника в Інституті геологічних наук АН України. У 1959 році захистив кандидатську дисертацію, а в 1971 році – докторську. У 1965 році Микола Петрович був призначений заві-

дувачем відділу Інституту геохімії і фізики мінералів, а в 1977 році – директором інституту.

Наукові дослідження Миколи Петровича Щербака були зосереджені на ізотопній геохронології, геохімії, геології та петрології Українського щита. Під його керівництвом та безпосередній участі проводились найбільш вагомі і фундаментальні дослідження, в результаті яких уточнено стратиграфічні схеми докембрію Українського щита і часові межі металогенічних епох, опубліковано понад 400 наукових робіт, серед них шість монографій, які стосуються питань петрогенезису і геохронології гірських порід України.

Ювіляр у свої 90 років повний сил, енергії, натхнення, творчих планів та намірів і в подальшому розвивати геологічну науку.

Геологи і науковці України, Державна геологічна служба щиро вітають Миколу Петровича з днем народження і бажають йому міцного здоров'я, творчих сил і нових наукових досягнень.

Державна геологічна служба, колектив Українського державного геологорозвідувального інституту

ПАМ'ЯТІ ВИДАТНОГО ГЕОЛОГА АНАТОЛІЯ ЯКОВИЧА РАДЗІВІЛЛА (ДО 80-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ)

Сьогодні ми вшануємо пам'ять відомого вченого, геолога, доктора геолого-мінералогічних наук, професора, визнаного фахівця в галузях тектоніки, вугільної геології Анатолія Яковича Радзівілла. 30 серпня 2014 року йому виповнилося би 80 років.

Тернистими і кам'янистими, широкими і світлими шляхами йшов Анатолій Якович до храму науки. Він народився 30 серпня 1934 року в с. Кузьмина Гребля Черкаської області в родині вчителя. У 1951 році закінчив школу зі срібною медаллю і поступив на геологічний факультет Київського державного університету. 12 років працював Анатолій Якович на Крайньому Північному сході після закінчення університету. Чукотка

і Колима стали справжньою життєвою школою, школою становлення майбутнього вченого з широким світоглядом. А. Я. Радзівілл зробив вагомий внесок у відкриття, вивчення та освоєння мінеральних багатств Охотсько-Чукотського вулканічного поясу, брав участь у відкритті Чукотського золотоносного поясу. Багаторічні дослідження дали можливість виявити нові типи зв'язків тектонічних елементів Колимо-Чукотського регіону. В альбомі "Охотско-Колымский край. 70 лет геологического поиска" (Магадан, 1998) його ім'я назавжди вписано в історію геологічних досліджень цього регіону.

Наука владно приваблювала молодого геолога,

і в 1968 році Анатолій Якович вступив до очної аспірантури Інституту геологічних наук АН України. У 1970 р. він віддав данину Охотсько-Колымському краю, успішно захистивши кандидатську дисертацію на тему "Тектоника Южно-Ануйского прогиба (Западная Чукотка)", в якій виділив та обґрунтував новий тип шовної структури – Південноануйський прогин Західної Чукотки з комплексом фацій від офіолітової до флішової й моласової.

Вважаючи тектонічні процеси головним чинником у перманентній зміні поверхні Землі, А. Я. Радзівілл свої дослідження присвятив проблемам тектоніки вугільних басейнів України, тектономагматичним процесам. Перед дослідником відкривався широкий спектр питань, пов'язаних із вивченням регіональних структур і виявленням загальних фундаментальних закономірностей тектоніки

та історії розвитку осадових басейнів.

Велике теоретичне і практичне значення мають уперше визначені вченим низки закономірностей взаємозв'язку тектонічних і магматичних структур, залежності утворення вуглецевих формацій від глибинних тектономагматичних і мантийних процесів, встановлення нового типу рудоконтролюючих тектономагматичних структур – субвулканічних діапїрів, розробка методики діагно-